

(Vervolg van blz. 3)

zijn", aldus de beide vissers, die er nog aan toevoegden dat er zowat 15 mijl gesleept werd in de richting van Harwich. In de Engelse haven zag men dit alles zelfs niet met zo'n goed oog tegemoet. Vandaar dat verbod werd opgelegd om de haven binnen te varen. Men moest de „Angelus" maar op het strand vastzetten. Zo ver is het uiteindelijk niet gekomen.

TERUG THUIS

Bewust van het feit dat de be-

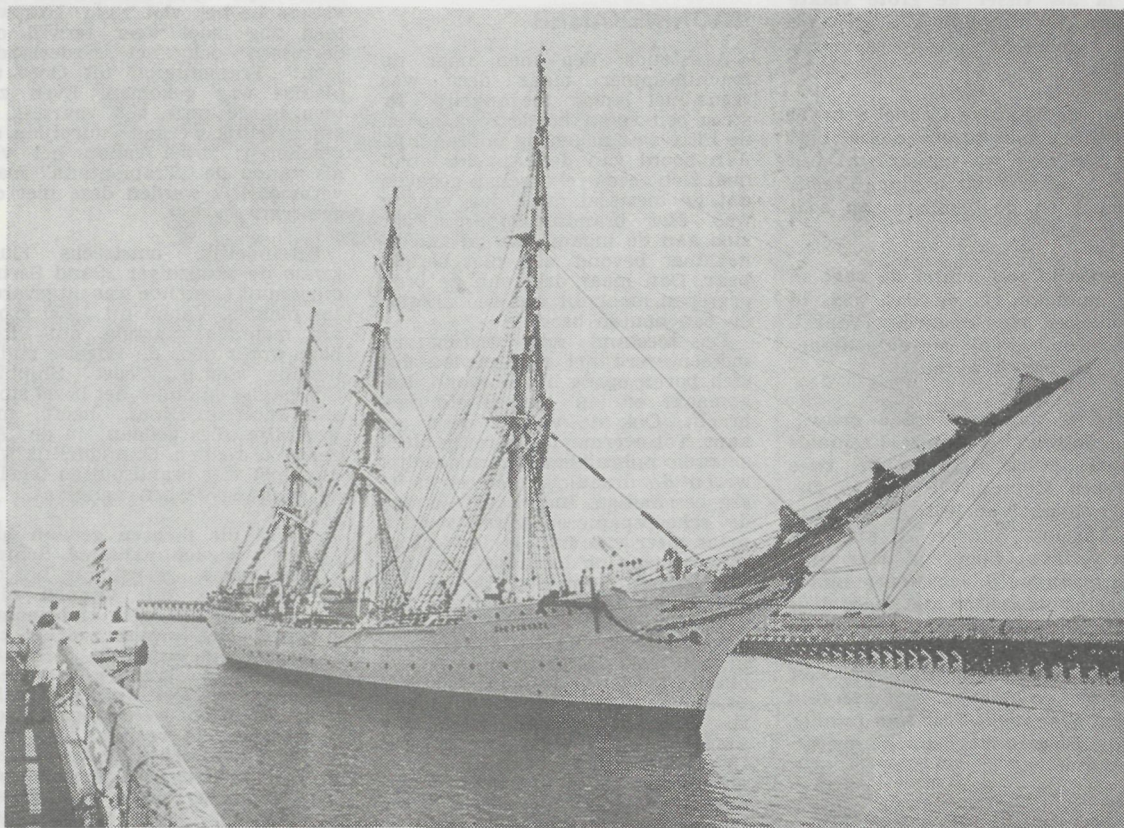
manning veilig en wel in het vlot zat bekommerde captain Dines en zijn crew zich zelfs eerst over de „Angelus". Pas na ongeveer 20 min. werden de vier vissers aan boord genomen. Het jacht „Tramontana" sleepte het vlot naar de „Sand Serin", dat tijdens de reddingsoperaties een eind touw in de schroef kreeg. Een opvarende werd zelfs gekwetst en diende met een helikopter overgebracht naar de Britse oorlogsbodem „Exeter" die ondertussen ook ter plaatse was verschenen nadat Radio North Foreland de noodoproepen van de „Sand Serin" had opgevangen. Een ga-

pende hoofdwonde diende gehecht.

Captain Dines bleek achteraf bereid de Oostendse vissers naar Harwich over te brengen maar deze gaven er de voorkeur aan van aan boord te blijven totdat de „Sand Serin" zijn werkzaamheden — kielzuigen op de Ship Wash Bank — beëindigd had en koers kon zetten naar Zeebrugge. Zondag, rond de middag werd aldaar binnen gevaren waar ze werden opgewacht door hun familie.

Eind vorige week werd de Oostendse visserij andermaal zwaar getroffen toen de O.312 «Angelus» uitbrandde en totaal verloren ging. Gelukkig kon de vierkoppige bemanning gered worden door een Engelse zandzuiger.

Het moet wel even naar het hart van de niet meer zo jonge aspirant-zeelieden gegrepen hebben toen de Poolse driemaster «Dar Pomorza» eind vorige week de Oostendse havengeul binnenliep. Wie herinnert zich niet de vele reizen met onze bloedeigen «Mercator» toen onze zeelieden nog de ouwerwetse opleiding — keihard maar achteraf bekeken vol romantiek — kregen aan boord van een zeiler. Vervlogen tijden maar blijvende herinneringen. In de Oostendse haven kreeg de «Dar Pomorza», die nog steeds dienst doet als opleidingsvaartuig zeer ruime belangstelling van de vele bezoekers. Een dag later dan gepland is het vaartuig dinsdag de haven uitgevaren.

DIENT DE AANVOER VAN IJSLANDSE 2e KWALITEITSVIS OM DE F.E.O.G.A. EN DE KAS VAN DE REDERSCENTRALE TE LEDIGEN ?

Vorige week vrijdag verkocht een Belgisch vissersvaartuig, komende van IJsland, na niet minder dan 24 dagen zee, zijn vangst ter vismijn van Oostende en besomde met ongeveer 1.780 bennen vis 327.000 fr.

Zeggen we terstond dat van die vangst, waarvan de kwaliteit uiterst bedenkelijk was, er 1.265 bennen die den opgevangen te worden voor vismeel, zodat de EEG hier voor niet minder dan 650.000 fr. diende tussen te komen, waarin de kas van de Rederscentrale zelf zo maar 25 % of 160.000 fr. hoeft tussen te komen.

Dergelijke aanvoer geeft aanleiding tot het vaststellen van bedenkelijke praktijken, waardoor niet alleen de handel maar ook de reders grote schade lijden.

Deze vangst stak schril af tegen deze welke maandag door de O.317 met 1.500 bennen vis, aan de markt werd gebracht, waarvan slechts een 25.000 fr., hetzij een 60-tal bennen, de minimum-prijs niet haalde en van goede kwaliteit was. Dit vaartuig besomde dus met 300 b. minder 1.050.000 fr.

Het zijn de IJslandse reders die hier in de eerste plaats de gebroken potten betalen en uit de opvangpot in één reis 160.000 fr. ten hunnen nadele zien halen.

Verder had de prijs van alle andere vissoorten ter markt gebracht hier onder te lijden en doet dit geen deugd aan de naam van de Oostendse markt, waar alle reders, zowel Belgische als vreemden in het laatste jaar in 't algemeen vis van uitstekende kwaliteit aanvoerden.

Het moet tenslotte van ons hart dat de Oostendse viskeurders in veel opzichten gefaald hebben en het verschil niet schijnen te kennen tussen kwaliteit en rotte vis.

Het pleit in elk geval niet ten hunnen voordele dergelijke vis, niet naar de vismeelfabrieken te hebben verwezen.

Of zal de keuring te Oostende opnieuw geschieden volgens de aard van de reder en het schip welke ze aanvoert ?

Wat zouden inspecteurs van de E.E.G. die toevallig op de markt zouden gekomen zijn van dergelijke keuring moeten denken ?

Wij stellen de vraag in 't belang van de ganse Belgische visserij en de vishandel.

P. Vandenberghe